

Polska i My

Biuletyn Szkoły Języka Polskiego im. Jana Pawła II w Sao Paulo

A "Polônia e Nós" - Boletim da Escola de Língua Polonesa João Paulo II em São Paulo

Ano 8 n° 4

Set-Nov/2017

POWSTANIE WARSZAWSKIE (1. VIII. 1944 – 3. X. 1944)

O LEVANTE DE VARSÓVIA (1. VIII. 1944 – 3. X. 1944)

(www.muzeum-ak.krakow.pl/index.php)

Flaga Armii Krajowej (W = waleczna P = Polska)

Bandeira do Exército Subterrâneo (P = Polônia; W = valente)

Powstanie Warszawskie 1944 było heroicznym, zbrojnym wystąpieniem narodu polskiego przeciwko okupującym miasto wojskom niemieckim. Brak jednoznacznego stanowiska rządu polskiego w Londynie w sprawie wybuchu powstania spowodował, że ostateczne decyzje w tej sprawie zostały przekazane kierownictwu Polski podziemnej. Przygotowane zostało przez Armię Krajową (AK) w ramach akcji „Burza” i połączone z ujawnieniem funkcjonowania najwyższych struktur Polskiego Państwa Podziemnego, jedynej tego typu zorganizowanej działalności ruchu oporu, w okupowanej Europie.

Od strony militarnej powstanie było wymierzone przeciwko Niemcom. Jednak jego strategicznym celem była próba ratowania suwerenności państwa i przedwojennego kształtu granicy wschodniej. Utworzenie w Warszawie legalnego rządu, który miał być naturalną kontynuacją władz przedwojennych, miało uniemożliwić narzucenie Polsce władz uzależnionych od ZSRR (zainstalowanych w Lublinie jako Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego).

Zbrojne powstanie w Warszawie miało także zaniegować ustalony przez aliantów wcześniej, bo w 1943 roku, na konferencji w Teheranie - nowy porządek polityczny w Europie Wschodniej. Zgodnie z nim - USA i Wielka Brytania zgadzały się na podział oraz strefy operacyjne i Polska znalazła się w strefie wpływów Związku Radzieckiego.

Wydarzenia, które bezpośrednio miały wpływ na decyzję Kierownictwa Armii Krajowej i przesądziły o wybuchu powstania;

O Levante de Varsóvia de 1944 foi uma resistência armada heróica da nação polonesa contra a ocupação da cidade pelas tropas alemãs. Não havendo uma posição clara do governo polonês no exílio em Londres no início da revolta, a tomada de decisão final, neste caso, foi transferida à liderança da resistência polonesa. A campanha “Tempestade” foi preparada pelo Exército Nacional (EN) e ligada à divulgação do funcionamento da maior estrutura do Estado Subterrâneo Polonês, a única atividade de resistência organizada na Europa ocupada.

Pelo lado militar, o Levante foi dirigido contra a Alemanha. Contudo, o seu objetivo estratégico era tentar salvar a soberania do Estado e a fronteira oriental do pré-guerra. A criação de um governo legítimo em Varsóvia, que deveria ser a continuação natural do governo do pré-guerra, deveria impedir a imposição à Polônia de um governo dependente da URSS (instalado em Lublin como Comitê Polonês de Libertação Nacional).

O Levante armado em Varsóvia deveria negar também a nova ordem política na Europa Oriental estabelecida anteriormente pelos Aliados na Conferência em Teerã, em 1943. De acordo com ela os EUA e a Grã-Bretanha concordaram com a divisão e a área operacional, e a Polônia se encontrou sob a esfera de influência da União Soviética.

Os acontecimentos que tiveram influência direta na decisão da Direção do Exército Nacional e determinaram o Levante:

- No dia 27 de julho de 1944 o governador alemão do distrito de Varsóvia Ludwig Fischer emitiu um aviso aos

Cont.

- W dniu 27 lipca 1944 roku Gubernator dystryktu warszawskiego Ludwig Fischer wydał odezwę do mieszkańców stolicy, nakazującej natychmiastowe stawienie się do pracy 100.000 osób, w wieku 17-65 lat w celu budowy umocnień i fortyfikacji służących do obrony przed zbliżającą się Armią Czerwoną. Warszawiacy zignorowali to rozporządzenie obawiając się jednocześnie represji ze strony okupantów w postaci łapanek i egzekucji.

- 29 lipca 1944 do warszawiaków (przez radio moskiewskie) zaapelował Związek Patriotów Polskich, nawołując ludność Warszawy do powstania przeciw Niemcom. Podobne komunikaty, nadawała także w dniu 30 lipca 1944 roku moskiewska radiostacja im. Tadeusza Kościuszki.

W obliczu zbliżania się Armii Czerwonej do Warszawy, jej sukcesów na froncie i pozytywnej oceny możliwości dalszej ofensywy, zdecydowano o wybuchu powstania. Wobec sprzyjającej sytuacji na froncie, polscy dowódcy przewidywali, iż powstanie powinno trwać zaledwie kilka dni, zaś w rzeczywistości walki trwały aż 63 dni.

W dniu wybuchu powstania warszawskiego SS-Reichsführer Heinrich Himmler, powołując się na dyspozycję Hitlera, wydał rozkaz zniszczenia miasta i wyniszczenia ludności cywilnej.

Efektom rozkazu była eksterminacja mieszkańców warszawskiej Woli, jak również masowe mordy w innych dzielnicach Warszawy – zwłaszcza na Ochocie, Mokotowie i Śródmieściu.

Skutki powstania były tragiczne;

- Straty po stronie polskiej wyniosły około 10 tys. zabitych i 7 tys. zaginionych, 5 tys. rannych żołnierzy oraz 200 tysięcy ofiar spośród ludności cywilnej. Liczbę 200 tys. ofiar podał (jako pierwszy przewodniczący PKWN) Edward Osóbka-Morawski jeszcze podczas trwania powstania. Obecnie historycy przyjmują, że straty ludności cywilnej wyniosły ok. 120 tys. - 150 tys. ofiar. Wśród zabitych przeważała młodzież oraz ogromna większość warszawskiej inteligencji.
- Straty po stronie niemieckiej wyniosły ok. 2 tys. poległych i ok. 10 tys. rannych.

Podczas walk zniszczone zostało około 25% zabudowy miasta, a po ich zakończeniu, w wyniku celowego burzenia i palenia miasta przez niemieckie oddziały niszczycielskie, dalsze 35%. Po zniszczeniach - około 10% zabudowy- w obronie miasta we wrześniu 1939 roku i 15% w wyniku powstania w getcie warszawskim pod koniec wojny - ponad 85% miasta leżało w gruzach. Zniszczony został wielowiekowy dorobek kulturalny i materialny stolicy.

habitantes da capital, ordenando o trabalho imediato de 100.000 pessoas, com idades entre 17 e 65 anos, com o objetivo de construir defesas e fortificar a cidade contra o Exército Vermelho que se aproximava. Os moradores de Varsóvia ignoraram esta ordem temendo, ao mesmo tempo, a repressão por parte dos invasores com prisões e execuções.

- No dia 29 de julho de 1944, foi feito um apelo pela Rádio de Moscou pela União dos Patriotas Poloneses para que o povo de Varsóvia se voltasse contra os alemães. Chamadas semelhantes emitiu também a radioestação Tadeusz Kościuszko, em 30 de julho de 1944.

Em face da aproximação do Exército Vermelho que se dirigia para Varsóvia, seu sucesso na frente de batalha e a certeza da continuação de sua ofensiva, foi decidido fazer o Levante. Por causa da situação favorável na frente de batalha, os comandantes poloneses previam que o mesmo deveria durar alguns dias, no entanto a luta durou, de fato, 63 dias.

No dia do início do Levante de Varsóvia o Comandante da SS alemã Heinrich Himmler, ao mencionar a ordem de Hitler mandou destruir a cidade e exterminar sua população civil.

O resultado da determinação foi o extermínio de pessoas do bairro Wola, bem como assassinatos em massa em outras regiões de Varsóvia - especialmente nos bairros Ochota, Mokotów e no centro da cidade.

Os efeitos do Levante foram trágicos:

- As perdas no lado polonês atingiram cerca de 10 mil mortos e sete mil desaparecidos, cinco mil soldados feridos, e 200 mil vítimas entre a população civil. O número de 200 mil vítimas foi registrado por Edward Osóbka-Morawski (como primeiro presidente do PKWN) ainda durante o Levante. Hoje, os historiadores corroboram que as vítimas civis totalizaram de 120 a 150 mil. Entre os mortos prevaleciam jovens e a grande maioria dos intelectuais de Varsóvia.
- As perdas do lado alemão foram de cerca de 2000 mortos e próximo de 10 mil feridos.

Durante as batalhas foram destruídos cerca de 25% dos edifícios da cidade, e depois de seu término, e como resultado de destruição deliberada e queima da cidade por tropas nazistas destruídos outros 35%. Após a destruição, cerca de 10% das construções na defesa da cidade no gueto de Varsóvia em setembro de 1939 e 15% como resultado do levante no gueto de Varsóvia no final da guerra; acima de 85% da cidade estava sob os escombros. Na capital foi destruído o patrimônio cultural e material com séculos de existência.

(glosgminy.pl)

Główni Dowódcy Powstania Warszawskiego

Komenda Główna Armii Krajowej – stan na dzień 31 lipca 1944 roku:

- gen. Tadeusz Komorowski (pseudonim "Bór") komendant główny AK
- gen. Tadeusz Pełczyński (ps. "Grzegorz") zastępca komendanta gł. AK, szef sztabu KG AK
- gen. Leopold Okulicki (ps. "Kobra") zastępca szefa sztabu KG AK
- płk Antoni Chruściel (ps. "Monter") komendant Okręgu Warszawskiego

Przyjęło się powszechnie uważać, że powstanie trwało 63 dni - tj. do dnia 2 października, kiedy to Armia Krajowa zaprzestała działań ofensywnych i wysłała emisariuszy w celu wynegocjowania kapitulacji. Jednak negocjacje prowadzone w Ożarowie Mazowieckim wydłużyły się i decyzja o zawieszeniu broni została oficjalnie podpisana dopiero 3 października 1944 roku.

Z ogarniętej powstaniem Warszawy oraz w okresie po podpisaniu układu o zawieszeniu broni rozpoczęły się wywózki całej ludności cywilnej. Do specjalnego obozu w Pruszkowie przewieziono ok. 550 tys. ludzi z samej Warszawy, natomiast z okolic miasta 100 tys. osób. Przez podobny obóz w Ursusie przewinęło się dalsze 50 tys. osób. Z obozu w Pruszkowie zwolniono po wyselekcjonowaniu ok. 100 tys. chorych. Niemcy złamali postanowienia układu o zawieszeniu broni wywożąc z obozów przejściowych 165 tys. ludzi na przymusowe roboty do Niemiec, a 60 tys. do obozów koncentracyjnych w Ravensbrück, Auschwitz, Stutthof i Mauthausen – większość z nich później zginęła.

Istnieją kontrowersje, zarówno co do znaczenia powstania warszawskiego, jego przebiegu, jak i trafności decyzji dowództwa AK o jego rozpoczęciu. Przedmiotem sporów jest bowiem wysoka cena powstania (ogromne zniszczenie miasta, utrata pokolenia młodych ludzi).

Z drugiej zaś strony podnoszona jest kwestia nieuchronności jego wybuchu. Kontrowersje te pojawiły się już wraz z ogłoszeniem Powstania i były szeroko dyskutowane przez opinię publiczną w Europie Zachodniej. Postawiono też zarzut wobec ZSRR, że celowo wstrzymał wejście Armii Czerwonej do Warszawy tak, aby doprowadzić do jak największych strat wśród powstańców.

Celem tego artykułu nie jest rozstrzygnięcie tych sporów. Jego celem jest oddanie hołdu zarówno powstańcom, jak i bohaterskiej ludności Warszawy, w kolejną rocznicę tych wydarzeń. Jest on też przypomnieniem, dla kolejnych pokoleń, lekcji wielkiego patriotyzmu i losów narodu, który w różnym okresie dziejów i w różnych miejscach gotów jest stanąć do walki „za Wolność Naszą i Waszą”. Pamiętajmy więc w sposób szczególny o tej rocznicy... Jej Bohaterowie byli wśród nas w Sao Paulo, Brazylii - Pani Zofia Topór Krygler, mjr

Comandantes principais do Levante de Varsóvia

Em 31 de julho de 1944 a composição do Comando era:

- Gen. Tadeusz Komorowski (pseudônimo "Bór") Comandante-chefe do Exército Nacional
- Gen. Tadeusz Pełczyński (ps. "Grzegorz") Vice-Comandante do EN, chefe do Estado Maior do Quartel-General do Exército Nacional
- Gen. Leopold Okulicki (ps. "Kobra") Vice-Chefe do Estado-Maior do Quartel-General do Exérc. Nacional
- Cel. Antoni Chruściel (ps. "Monter") Comandante do EN da região de Varsóvia

Aceitou-se que o levante tenha durado 63 dias, ou seja, até o dia 2 de outubro, quando o Exército Nacional deixou as operações ofensivas e enviou emissários para negociar a rendição. No entanto, as negociações em Ożarów Mazowiecki demoraram e a decisão do cessar-fogo foi formalmente assinada apenas em 3 de outubro de 1944.

No período após a assinatura do cessar-fogo do Levante de Varsóvia começou a deportação em massa da população de civis. Foram transportados cerca de 550 mil pessoas de Varsóvia para o campo especial de Pruszkow, e dos arredores da cidade 100 mil pessoas. Por Ursus, um campo semelhante, passaram mais de 50 mil pessoas. Após uma seleção feita no campo em Pruszkow foram liberados cerca de 100 mil doentes. A Alemanha violou as disposições do cessar-fogo e retirou dos campos temporários cerca de 165 mil pessoas e os levou para trabalhos forçados na Alemanha, e 60 mil para os campos de concentração de Ravensbrück, Auschwitz, Stutthof e Mauthausen, e a maioria morreu mais tarde.

Existem controvérsias, tanto quanto ao significado do Levante de Varsóvia, seu curso e a relevância das decisões do comando do EN, e quanto ao seu início. O tema da disputa é, no entanto, o preço elevado do Levante (a enorme destruição da cidade, a perda de uma geração de jovens).

Por outro lado, é tratada a questão da inevitabilidade de seu início. Estas controvérsias já surgiram com o anúncio do Levante e foram amplamente discutidas pela opinião pública na Europa Ocidental. Foi feita uma queixa também contra a URSS que, deliberadamente, interrompeu a entrada do Exército Vermelho em Varsóvia, para causar perdas maiores entre os insurgentes.

O objetivo deste artigo não é de decidir essas disputas. Sua finalidade é prestar uma homenagem aos insurgentes e o heróico povo de Varsóvia, no aniversário desses eventos. É também uma lembrança às gerações futuras, sobre a grande lição de patriotismo e o destino de uma nação que, em diferentes períodos da história e em diferentes lugares, está pronta para a luta "Pela nossa e vossa liberdade". Lembremos, então, de uma forma especial este aniversário ... Seus heróis viveram

Cont.

Janusz Wścieklica i są nadal ... jak odważna ppor. WP – Pani Janka Wścieklica.

Powstanie Warszawskie 1944 roku z całą pewnością było jedną z największych tragedii w dziejach naszego narodu i w dziejach całego świata. Jednak - było, jest i będzie - znaczącym faktem historycznym. Bohaterstwo, ofiarność i odwaga zarówno powstańców jak i ludności cywilnej stolicy – wobec tak ogromnej przewagi zbrojnej okupanta - są symbolem i największym w naszej historii przejawem walki o wolność. Wolność, która dla tak wielu była wartością większą niż życie. Powstanie odegrało także pewną rolę militarną. Niewątpliwie jednak było „aktem założycielskim” przyszłej, wolnej Polski... choć na tę prawdziwą wolność musieliśmy jeszcze długo czekać.

Na podst. tekstów źródłowych opracowała:
prof. B. Rzyski

entre nós em São Paulo, Brasil – a senhora Zofia Topór Krygler, o major Janusz Wścieklica e ainda vivem ... como a corajosa tenente senhora Janka Wścieklica.

O Levante de Varsóvia de 1944, com toda a certeza, foi uma das maiores tragédias da história da nossa nação e da história do mundo. Mas foi, é e será um fato histórico importante. O heroísmo, o sacrifício e a coragem dos insurgentes e dos civis da capital, frente à enorme vantagem bélica do exército invasor, são o símbolo e o aspecto mais significativo de nossa história na luta pela liberdade. Liberdade, que para muitos teve um valor maior do que a própria vida. O Levante também desempenhou um papel militar. Contudo, sem dúvida foi um “passo inicial” de uma futura Polônia livre ... embora tivéssemos que esperar pela verdadeira liberdade ainda por um longo tempo.

Apoiado em fontes textuais,
redigiu: Profa. B. Rzyski

11 listopada Dzień Niepodległości

11 de novembro Dia da Independência

Narodowe Święto Niepodległości, to polskie święto państwowe obchodzone, co roku dla upamiętnienia rocznicy odzyskania przez naród polski niepodległego bytu państwowego. W dniu 11 listopada 1918 roku nastąpił w Polsce pierwszy dzień wolności, po 123 latach niewoli. Utworzone zostało niepodległe państwo polskie - II Rzeczpospolita. Faktyczną władzę w Polsce przejął Józef Piłsudski jako Naczelnik Państwa. Przyjmując tytuł Naczelnika a nie Prezydenta, Piłsudski stworzył ciągłość pomiędzy I a II Rzeczpospolitą.

Sytuacja polityczno-gospodarcza, społeczna i finansowa w Polsce po 11 listopada 1918 r. była bardzo trudna. Największe zagrożenia były ze strony Rosji i Niemiec, które nie miały zamiaru uznawać ani niepodległości, ani granic Polski. Tak charakteryzował ówczesną sytuację Marszałek Józef Piłsudski: *"Sąsiedzi nasi, z którymi pragnęlibyśmy żyć w pokoju i zgodzie, nie chcą zapomnieć o wiekowej słabości Polski, która tak długo stała otworem dla najazdów i była ofiarą narzucania jej obcej woli przemocą i siłą. Nie chcemy mieszać się do życia wewnętrznego któregokolwiek z naszych sąsiadów, lecz pozwolić nie możemy, by pod jakimkolwiek bądź pozorem, chociażby pod pozorem rzekomego dobrodziejstwa, naruszano nasze prawo do samodzielnego życia. (...) Nie oddamy ani piędzi ziemi polskiej, nie pozwolimy, by uszczuplano nasze granice, do których mamy prawo"*.

Tak więc, 11 listopada 1918 roku, po 123 latach niewoli, odrodziła się Polska. Nie ulega wątpliwości, że wyniki I wojny światowej i upadek zaborczych sąsiedzkich imperiów, miały zasadniczy wpływ na powstanie niepodległej Rzeczpospolitej. Na odrodzenie

O Dia Nacional da Independência é um feriado nacional polonês comemorado a cada ano para lembrar o aniversário da recuperação, pelo povo polonês, da liberdade da nação. Em 11 de novembro de 1918, ocorreu na Polônia o primeiro dia de liberdade, após 123 anos de cativeiro. Foi criado o Estado polonês independente – a II República. O poder na Polônia foi passado a Józef Piłsudski como Chefe de Estado. Recebendo o título de Chefe e não de Presidente, Piłsudski criou a continuidade entre a I^a e a II^a República.

nicewallpapers.net

A situação política, econômica e financeira na Polônia, após 11 de novembro de 1918, era muito difícil. As piores ameaças vinham da Rússia e Alemanha que não tinham a intenção de reconhecer nem a independência, nem as fronteiras da Polônia. O Marechal Józef Piłsudski caracterizou, a situação presente, assim: *"Nossos vizinhos com quem gostaríamos de viver em paz e em harmonia não querem esquecer a secular fraqueza da Polônia, que por tanto tempo esteve suscetível às invasões e era vítima da imposição da vontade externa pela força e violência. Não queremos imiscuir-nos na vida interna de qualquer dos nossos vizinhos, mas não podemos permitir que, sob qualquer circunstância, mesmo alegando uma atitude de*

niepodległej Polski poza wspomnianymi, przełomowymi wydarzeniami historycznymi wpływ miały dwa zasadnicze zjawiska: głęboki patriotyzm narodu polskiego i przywiązanie do jego kościoła, rozwijane, pogłębiane i przekazywane z pokolenia na pokolenie przez 123 lata niewoli. Patriotyzm, jako umiłowanie ojczyzny wyrażające się w kultywowaniu języka, tradycji i kultury oraz wiary. Właśnie patriotyzm i przekonanie, że Polska powstanie, towarzyszyły żołnierzom polskich legionów Napoleona, powstańcom listopadowym i styczniowym. To właśnie patriotyzm inspirował działalność dyplomatyczną na emigracji polskich intelektualistów, skupionych wokół księcia Adama Czartoryskiego w Paryżu i Romana Dmowskiego w Szwajcarii. To patriotyzm rozpałał talent muzyczny Ignacego Paderewskiego i jego ogromny wkład w prezentowanie wobec rządów alianckich sprawy polskiej w Europie i w Ameryce. To patriotyzm nakazał żołnierzom Józefa Piłsudskiego odmówić złożenia przysięgi na wierność obcemu mocarstwu.

J. Piłsudski na kasztance.
Olej W. Kossaka

W czasie obchodów Święta Niepodległości przytaczamy zwykle zdarzenie nadzwyczajne jakim było pokonanie bolszewickich wojsk w bitwie pod Warszawą w 1920 roku, które przeszło do historii jako „Cud nad Wisłą”.

Ten cud nigdy by się nie wydarzył bez tej ponad 100 letniej, codziennej pracy kilku pokoleń Polaków. Ten cud trwał ponad 100 lat a jego owocem była niepodległa Polska. Jesteśmy winni hołd, pamięć i szacunek wszystkim znanym i nieznanym bohaterom, którzy się do tego przyczynili.

W 2018 roku będą obchody 100-lecia niepodległości Polski.

*Redakcja Biuletynu
Na podstawie danych internetowych*

bondade, atinjam nosso direito a uma vida independente (...) Não entregaremos nem um pedaço da terra polonesa, não deixaremos que ultrapassem nossas fronteiras às quais temos direito”.

Deste modo, no dia 11 de novembro de 1918, após 123 anos de cativeiro, a Polônia renasceu. Não tem dúvida que os resultados da 1ª Guerra Mundial e o colapso imediato dos impérios conquistados tiveram influência fundamental na formação de uma República independente. Para o renascimento da Polônia independente, além dos eventos lembrados, tiveram influência dois acontecimentos principais: o profundo patriotismo do povo polonês e apego à sua Igreja, expansão, aprofundamento e transmissão, de geração para geração, durante 123 anos de ocupação. O patriotismo e o amor à pátria refletidos no culto à língua, tradição e cultura, bem como a fé. Justamente o patriotismo e a convicção de que a Polônia renasceria, acompanharam os soldados poloneses das legiões de Napoleão, e os insurgentes de novembro e janeiro. Foi justamente o patriotismo que inspirou a ação diplomática na emigração polonesa dos intelectuais, reunidos em volta do príncipe Adam Czartoryski, em Paris, e Roman Dmowski, na Suíça. Era o patriotismo que acendia o talento musical de Ignacy Paderewski e sua enorme contribuição para apresentar aos governos aliados a causa polonesa, na Europa e na América. O patriotismo foi mandatório para que as tropas de Józef Piłsudski se recusassem a prestar juramento de fidelidade ao invasor estrangeiro.

Durante os festejos da independência cita-se geralmente o acontecimento extraordinário que foi a derrota dos exércitos soviéticos na batalha próximo a Varsóvia, em 1920, que passou para a história como “O milagre sobre o Vístula”. Este milagre nunca teria ocorrido sem o trabalho diário de mais por um século de algumas gerações de poloneses. Este milagre durou mais de 100 anos e seu fruto foi a Polônia livre. Devemos homenagens, lembranças e respeito a todos os heróis, conhecidos e desconhecidos, que contribuíram para isso.

Em 2018, serão comemorados os 100 anos da Interdependência da Polônia.

A Redação do Boletim

Obchody 11 Listopada w Szkole Języka Polskiego im. JP II

Comemorações de 11 de novembro na Escola de Língua Polonesa JP II

W dniu 11 listopada br., w sobotniej Szkole Języka Polskiego im. JP II w Sao Paulo odbyła się uroczysta akademie z okazji Święta Niepodległości Polski.

Głównym punktem programu tej doniosłej uroczystości był wykład wygłoszony przez Panią profesor Barbarę Rzycki pt. „11 Listopada - Święto Niepodległości Polski”. Wykład ten był patriotyczną lekcją naszej historii i spotkał się z wielkim zainteresowaniem słuchaczy. Warto dodać, że poza hymnami narodowymi, polskim i brazylijskim, uczniowie naszej Szkoły podczas uroczystości samodzielnie odśpiewali słynną pieśń Pierwszej Brygady Legionów

Em 11 de novembro do corrente ano, na Escola de Língua Polonesa João Paulo II em São Paulo, aconteceu a cerimônia comemorativa do Dia da Independência da Polônia.

O ponto principal do programa desta solenidade importante foi o discurso da profa. Barbara Rzycki “11 de novembro – Dia da Independência da Polônia”.

Este discurso foi uma lição de patriotismo sobre a nossa história e os ouvintes mostraram-se muito interessados. Convém acrescentar que, além dos hinos nacionais, polonês e brasileiro, os alunos da Escola cantaram durante a cerimônia a famosa canção da

Polskich, dowodzonych przez Józefa Piłsudskiego – „My, Pierwsza Brygada”.

Po uroczystościach podano polski obiad.

Odzyskanie, w listopadzie 1918 roku, niepodległości kraju po 123 latach niewoli było wielkim wydarzeniem historycznym.

Redakcja Portalu

Primeira Brigada das Legiões polonesas comandadas por Józef Piłsudski – “Nós, a Primeira Brigada”.

Após as comemorações foi servido um almoço polonês.

A reconquista da liberdade do país, em novembro de 1918, após 123 anos de escravidão foi um grande feito histórico.

A Redação

FESTEJOS DE ANDRZEJKI – véspera do dia 30 de novembro

Andrzejki (também *Jędrzejki* ou *Jędrzejówki*) é uma noite mágica, véspera do dia de Sto André que é comemorado em 30 de novembro. A primeira citação sobre Sto André na Polônia ocorreu no ano 1557. Este dia é o primeiro do ano litúrgico, portanto tempo de mudanças e de magia. É o tempo anterior ao advento.

Antigamente as previsões tinham caráter matrimonial e dirigido para pessoas solteiras. Depois as previsões eram individuais e mais tarde tornaram-se encontros comunitários com brincadeiras para pessoas de todas as idades. Não se conhece bem de onde surgiu a tradição quanto às previsões, embora alguns autores digam que surge da Grécia antiga e outros relacionam com cultos alemães ao deus *Freyer* que

dava riqueza, amor e fertilidade. Neste dia são feitas muitas brincadeiras entre elas a de derramar vela derretida através do olho de uma chave velha sobre água e com a figura formada ler a sorte de acordo com a

sombra dessa figura na parede. Outra brincadeira é colocar os sapatos dos presentes, um atrás do outro, ao longo do salão e a pessoa que tiver seu sapato colocado após a porta de saída será a que se casará naquele ano.

Sto André é patrono da Grécia, Escócia e Rússia. Nesses países também é dia festivo e comemorado de modo muito alegre.

Prof. B Rzyski

Polska i My - Biuletyn Szkoły Języka Polskiego im. Jana Pawła II w Sao Paulo

Corpo editorial: Julio Brandeburski, Barbara Rzyski, Lea Żułkiewicz

Proibida reprodução de qualquer tipo de texto, sem autorização prévia do Corpo Editorial

Contato: aulasdepolones@yahoo.com.br

Este Boletim é totalmente financiado pelos alunos do Curso de Polonês da Escola de Língua Polonesa JP II em São Paulo